

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/120/2018
Identifikačné číslo spisu: 8112237184
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8112237184.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne B. O., rod. J., bývajúcej v O., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému EX CREDIT, a.s., so sídlom v Košiciach, Werferova 3, zastúpenému advokátskou kanceláriou WERNER & Co. s.r.o., so sídlom v Bratislave, Stromová 54/A, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia s prísl., vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10 C 388/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. novembra 2017 sp. zn. 16 Co 56/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Prešov sa žalobkyňa domáhala podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 3 000 Eur. Nárok odôvodnila nekalými praktikami žalovaného pri poskytnutí úveru 50 000 Sk, kedy jej vnútili uzavretie kúpnej zmluvy, ktorou svoje hnutel'ne veci predala žalovanému a následne ich drahšie od neho kúpila.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 15. júna 2016 č. k. 10 C 388/2012-250 v spojení s opravným uznesením z 25. júla 2016 č. k. 10 C 388/2012-266 a opravným uznesením z 28. júna 2017 č. k. 10 C 388/2012-275 priznal žalobkyni voči žalovanému právo na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 700 Eur a rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 731,59 Eur na účet jej právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej rozhodol, že pôvodný žalobca 2/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS a žalovaný v konaní o kolektívnu ochranu práv nemajú nárok na náhradu trov konania.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 28. novembra 2017 sp. zn. 16 Co 56/2017, rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením z 25. júla 2016 č. k. 10 C 388/2012-266 a opravným uznesením z 28. júna 2017 č. k. 10 C 388/2012-275 potvrdil a zároveň rozhodol, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalobkyni sa ich náhrada nepriznáva.

4. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ zák. č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom, ktorého rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Dovolateľ namietal, že odvolací súd nesprávne právne posúdil uplatnenie námietky premlčania, najmä čo do počiatku plynutia premlčacej doby. Dovolateľ ďalej uviedol, že odvolací súd tiež nesprávne vyhodnotil skutkové okolnosti tak, že sú nedostatočnými pre nepriznanie primeraného finančného zadosťučinenia, čo podľa názoru žalovaného v právnej rovine znamená, že porušenie práva spotrebiteľom pri súčasnej existencii satisfakcie v podobe súdneho rozhodnutia a majetkového prospechu spotrebiteľa stále odôvodňuje žiadať priznanie peňažnej satisfakcie, nakoľko nemajetková ujma nie je stále dostatočne zmiernená. Dovolateľ žiadal, aby dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, resp. aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

5. Žalobkyňa sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadрила.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané v čas (§ 424 CSP) a to oprávneným subjektom (§ 427 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné.

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada.

8. V zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada.

9. Citované ustanovenia obmedzujú prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom. Limitujú prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, ak vychádzame z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

10. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch má povahu peňažného plnenia, a preto sa na ňu vzťahuje tzv. majetkový cenový vyjadrený obmedzením prípustnosti dovolania podľa § 422 ods. 1 CSP (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 2017 sp. zn. 2 Cdo 131/2017).

11. Dovolaním v tejto veci bol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej o peňažnom plnení v o výške 700 Eur. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby k 14. januáru 2011 bola 317 Eur (podľa § 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 408/2010 Z.z.). Odvolací súd tak rozhodoval v dovolaním napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (3 170 Eur). Prípustnosť dovolania žalovaného je preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ CSP vylúčená.

12. Dovolací súd uvádza, že aj keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda o spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenového, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP. Účelom zníženia majetkového cenového v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený spotrebiteľský cenový sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenový vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v CSP reagoval tzv.

pozitívnu diskrimináciu, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ a diskriminovaný zamestnanec. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

13. Z vyššie uvedených skutočností dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

14. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.